

303 ВІДБИВАЮЧИСЬ В БЛАКИТІ

1. Від_ би_ ва_ ю_ чись в бла_ ки_ ті, в мо_ рі чо_ вен про_пли_

2. У_ но_ чі в бур_ хли_ вім мо_ рі враз плав_ ці від_ чу_ ли

3. Уч_ ні Вчи_ те_ ля збу_ ди_ ли, бо їх жах у_ сіх об_

4. Нас в жит_ те_ вім мо_ рі час_ то ви_ про_ бо_ ву_ є Гос_

ва, хви ля ла_ гід_ на трем_ тить ледь, в не_ бі й хма_ роч_ ки не_

страх, в не_ без_ пе_ ці цій не_ вдов_ зі зник_ ла ві_ ра у сер_

няв, і схви льо_ ва_ но про_ си_ ли, щоб Він їх по_ ря_ ту_

подь, за гар_ то_ ву_ є в не_ щас_ тях, у_ ті_ ша_ є в дні скор_

ма. Та під ве чір ві_ тер гріз_ ний хви_ лю ти_ ху роз_ бу_

цях. Тіль ки Той, Хто спав спо_ кій_ но се_ ред уч_ нів на кор_

вав. Вла ду мав Хрис_ тос без_ мір_ ну, бу_ рі змовк_ ну_ ти зве_

бот. Наш І сус зав_ жди ба_ жа_ є у_ кріп_ ля_ ти ві_ ру

див, не бо_ схил яс_ кра_ во блис_ нув, силь_ но грім за_ гур_ ко_ тів.

мі, міг вер ну_ ти їм на_ ді_ ю, за_ спо_ ко_ ї_ ти в бі_ ді.

лів, уч нів Він за їх не_ ві_ ру ніж_ ним сло_ вом до_ ко_ рив.

в нас, Він у го_ рі не ли_ ша_ є, бе_ ре_ же у кож_ ний час.